

□□ **România a pierdut în criză 642.000 de locuri de muncă și o masă salarială anuală de 11 miliarde de euro (47,2 miliarde de euro în 2013, 58,7 miliarde de euro în 2008).**

□□□□□ **Conform celor de la ZIARUL FINANCIAR ,Romania a recuperat numai 200.000 de locuri de muncă, iar masa salarială probabil că nu își va reveni nici peste cinci ani, ceea ce afectează în mod evident consumul intern, cel mai lovit în acești șase ani, și ține economia pe loc.**

□□□□ **Confrunțați cu declinul pieței interne, foarte mulți antreprenori români de la nivel local au reușit să se salveze prin exporturi, prin intrarea pe alte piețe externe și prin furnizarea de componente și servicii către giganți mondiali, în special din industrie.**

„Problema este piața internă, nu costul creditelor. Nu avem vânzări“

România continuă să aibă producție și are o industrie mult mai performantă decât acum 24 de ani. Iar acest lucru îl spun cei care au 50-60 de ani, au lucrat pe vremea comunismului în marile fabrici comuniste, iar după revoluție și-au făcut un business industrial (Gheorghe Corneanu de la firma Energo Brașov, cu afaceri de 12 mil. euro).

„Să fim realiști, fără multinaționale și fără finanțare de afară noi nu am fi crescut“

El este numai un exemplu, dar la nivel local sunt foarte multe businessuri, mici și mijlocii, care sunt mult mai occidentale, mai performante și mai rezistente decât cele naționale. Acești antreprenori știu cel mai bine cum merg marile economii, în special cele din Europa, pentru că acolo își vând marfa sau sunt multinaționalele cu care lucrează, înainte ca Palatul Victoria sau Palatul Cotroceni să constate că încetinește economia românească, când este prea târziu. Pentru ei multinaționalele și capitalul străin nu sunt dușmanii lor și ai poporului, ci niște parteneri care îi ajută să se dezvolte. Singurul lucru pe care îl cer este să aibă același tratament economic, fiscal și birocratic (relația cu autoritățile locale și cu cele naționale – autorizații, rezolvarea problemelor curente) în România, ca cel pe care îl primesc și îl obțin companiile străine. Vreau să am același tratament pe care îl are **Schweighofer** când discută și primește lemn de la Romsilva, nici mai mult, nici mai puțin, spune un manager din Brașov.

Un numitor comun al tuturor antreprenorilor locali din Cluj, Timișoara, Oradea, Brașov și Sibiu este faptul că Bucureștiul este rupt de realitatea locală, de problemele companiilor românești, iar economia merge haotic, fără niciun fel de direcție, doar prin realizări individuale, ceea ce la un moment dat nu mai este suficient pentru a crește mai departe. În acest moment, antreprenorii sunt furioși și revoltați pe două lucruri, iar acestea nu țin de gradul de impozitare pe companie sau pe venit:

1. Lipsa școlilor profesionale și a muncitorilor calificați: au de lucru și nu pot onora comenzile externe pentru că nu au muncitori de un anumit tip, în general din profesiile vechi, sudori, electricieni, matrițeri, etc. Un antreprenor din Sibiu se plângea că pierduse

un electrician specializat care plecase la o multinațională, unde a primit un salariu net de 4.000 de lei pe lună. De unde să iau altul acum ? Aveam nevoie de forță de muncă și m-am dus în Vâlcea, să iau de acolo. Le asigur casă, masă de luni până vineri în Sibiu, iar în weekend le plătesc transportul către zonele de unde provin.

Astfel de cazuri sunt cu duiumul în România, în care companii locale și multinaționale încearcă să rezolve pe cont propriu, peste noapte, probleme concrete cu care se confruntă, care ar trebui să constituie puncte în strategia națională de dezvoltare a României. □ Nemții, confruntându-se cu aceeași problemă, au de mult o politică proprie. □

Rețeta germană pentru dezvoltarea economică și scăderea șomajului: angajatorii stabilesc programa din școli, iar instruirea elevilor se face și în fabrici

Industria din România a crescut mult în criză și dintr-odată s-a trezit cu un deficit important de forță de muncă specializată, cu toate că are comenzi, iar nivelul salarial oferit este peste salariul minim, 900 lei brut (670 lei net) sau cel mediu, 1.700 de lei net.

Scoaterea școlilor profesionale în 2009 de către ministrul Ecaterina Andronescu, pentru că “nu mai era cerere”, a fost o catastrofă economică ale cărei urmări s-a văzut în anii următori. De la 220.000 de elevi înscriși în 2007 în învățământul profesional, în 2010 numărul a ajuns la 54.000, în 2011 la 12.300, în 2012 la 19.000, iar în 2013 la 26.000. O decizie a ministrului Ecaterina Andronescu a dus la dispariția a 200.000 de joburi, care nu erau plătite cu salariul minim pe economie și bonuri de masă. În schimb au înflorit facultățile private, cu absolvenți pe bandă rulantă, de care piața muncii nu are nevoie și care sfârșesc prin a ajunge casieri, vânzători în malluri sau chiar pleacă afară. Un alt antreprenor din Sibiu spune revoltat: Avem prea mulți absolvenți de facultate și de master și nu avem muncitori. Cei cu facultate nu vor să se recalifice în altceva, în schimb pleacă din țară și se duc să spele vase.

În acest moment sunt peste 110.000 de absolvenți de facultate pe an în România.

Primarul Oradei Ilie Borojan spune că limitează și reduce locurile pentru facultățile din Oradea și crește locurile disponibile la școlile profesionale pentru a atrage mai mulți investitori, care vin într-o zonă sau alta în funcție de forța de muncă disponibilă.

România pierde anual peste 10 mld.euro numai din salarii pentru că nu poate oferi 200.000 de muncitori calificați, ceea ce companiile caută. Este un adevărat genocid economic, la care Bucureștiul, rupt de realitate, asistă de pe margine.

2. Taxa pe construcțiile speciale, cunoscută ca taxa pe stâlp. Pentru cineva care nu este afectat de aceste lucruri, taxa pe stâlp introdusă de guvernul Ponta nu îi spune nimic pentru că nu o plătește el.

Însă pentru managerii și companiile care de la începutul anului a trebuit să scoată începând de la mii de euro până la milioane de euro din cont pentru a întregi bugetul național, devalizat politic an de an, taxa pe stâlp a devenit principalul dușman. Iar ca o măsură de apărare multe companii și-au redus sau stopat investițiile, iar acest lucru se vede. Un antreprenor din Brașov era furios că trebuie să dea 4.000 de euro în contul acestei taxe și nu înțelegea de ce.

Multe companii au venit în parcuri industriale unde au primit ca facilități din partea autorităților locale scutirea pe impozitul pe clădiri timp de cinci ani. Acum a venit această taxă, pe care trebuie să o plătească. Din disperare, primarii (cel din Oradea) încearcă să găsească soluții pentru a compensa sutele de mii de euro pe care firmele trebuie să le plătească.

Chiar dacă la prima vedere taxa pe stâlp pare ceva mai puțin important, impactul mental este la nivelul creșterii TVA din 2010. Iar oamenii țin minte.

Din păcate, economia românească crește, dar pe clustere, pe anumite zone care pot să ofere tradiție într-un domeniu sau altul, forță de muncă calificată și birocrație mai puțină. Acest lucru dezechilibrează însă România.

Dacă antreprenorii din Transilvania s-au adaptat, își caută de lucru singuri, caută oameni pentru a-i angaja (își fac propriile școli profesionale) și sunt în contact permanent cu Occidentul pentru a fi în hala lor de producție ca să ia know-how, organizare și comenzi, cei din Moldova sau Oltenia visează la vremurile lui Ceaușescu, la combinatele lui, când

„toată lumea avea de lucru și când statul avea grijă de toți”, iar salvarea trebuie să vină de sus, de la București. □

Cele două mentalități forează adânc în economia românească, iar faliile se îndepărtează pe zi ce trece, ceea ce Bucureștiul, rupt de realitate, realizează, dar nu îl interesează.

Mai □ se □ poate □ adauga :

- TAXE □ multe □ si □ din ce in ce mai □ mari

- Birocratia □ din ce in ce mai □ mare

- Lipsa de RESPONSABILITATE □ individuala □ a □ functionarilor publici

- Infiintarea □ □ de □ Organe □ de control □ suplimentare □ , unde □ Toti □ pot □ controla □ pe □ toti , la □ orice,etc.....

**** sursa :-** http://www.zf.ro/profesii/adevaratul-genocid-economic-companiile-locale-multinationale-au-nevoie-200-000-muncitori-calificati-au-comenzi-iar-bucurestiul-rupt-realitate-ofera-absolventi-facultate-banda-rulanta-nimeni-nevoie-13353833/?utm_source=newsletter&utm_medium=email_ZIARUL%20FINANCIAR&utm_term=articol&utm_campaign=Adevaratul+genocid+economic%3A+companiile+locale+si+multinationale+au+nevoie+de+200.000+de+muncitori+calificati+pentru+ca+au+comenzi%2C+iar+Bucurestiul%2C+rupt+de+realitate%2C+ofera+absolventi+de+facultate+pe+banda+rulanta%2C+de+care+nimeni+nu+are+nevoie&utm_term=